

R E G É L Ő.

PESTEN csütörtökön januarius 2^{kán} 1834.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Képek nélkül egy ezüst forinttal olcsóbb. Buda-pestiek évnegyedenként is válhatnak példányt. A' folyóírásnak egyes száma 24 kr; egyes kép 12 kr. p. p.

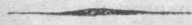
E L Ő S Z Ó.

Másod évi pályáján a' Regélő ime az előbbinél még csinosabb alakban udvarol tisztelt olvasójinak; mivel a' tulajdonos kiadó részint nem talált más alkalmasabb eszközt igyekezete iránt a' nagy érdemű magyar közönség által eddig bizonyított kegyes figyelem vizionlására, részint mivel a' külföldnek ama régóta szórt hegyes nyilait akará megtompitva vissza pattantani, mellyek honosinkra a' szép izlés iránti hidegség 's a' diszesnek kevésre becsültetése végett mind eddig löveltettek. Elérheti-e ezen folyóirat ama hazafiságos czélt, 's kitörülhetlen bizonyítványa, és örökös kivívója marad-e nemzeti csinosodásunknak: — ezt a' minden jót és nemest buzgón ápoló hazai Szépnemnek és honfiaknak folyóiratom iránt kitetszendő élénk pártfogása fogja elhatározni. Igaz ugyan, hogy az eddig nyujtott segedelem még elégtelen volt illy költséges intézetnek szilárd fenállhatására: de ezt csak a' vállalat ujságának és ismeretségbe nem elégséges jutásának lehet inkább; hogy sem részvétlenségnek tulajdonítani. Éppen ezen előtekin-
tetből készült-el a' Regélőnek alapítója arra, hogy első esztendőben minden jutalom nélkül sőt saját pótlása által eszközlött áldozatok mellett adja-ki e' folyóiratot. Hogy ezt teljesítette is, reménylem, ki annak költségeit felszámítani képes, kétségbe hozni nem fogja. Éppen ezen okból szandékozik tehát a' szerkező már a' folyó hónapnak minden vasárnapján egy divatképpel kedveskedni, — és így ígéretén túl; mivel csak a' jövő hónapban lehet tökéletesen elhatározni az előfizetőknek elkéssett érkezte végett, minden héten vagy csak minden másodikban jelenhetnek-e meg jövődöre a' költséges képek kiadott ismételt

hirdetményünk következtében. Hogy a' divatképeknek történeti érdekök is van, nem kétkedni, ha meggondoljuk, hogy azok által mostani ruha viseletünket az utókor számára fentartjuk. Minden esetre a' folyó fél esztendő le-
szen elhatározója, fen állhat-e hazánkban illy szépművés-
zeti magyar folyóirat; lehet-e annak elegendő pártfogójára
számot tartani: — vagy a' magyar nyelv ohajtott terjedé-
sének kipótolhatlan kárával ismét vissza térjünk a' régi
időpontra, és a' külföldnek hasonló nemű 's idegen nyelvű
folyóiratjaiért, ha bár csekélyebb becsűek is, a' Magyarok
kétszer annyit fizessenek.

Folyóiratunk most még eddigi rendszere mellett, némelly
apróbb javítások 's változtatásokon kívül, megmarad ama
boldogabb időkig, midőn t. i. a' honosok nem csak bőséges
segedelmet nyujtandnak illy szép de költséges intézet mind
inkábbi tökéletesítésére, hanem szoros értelemben szerke-
zett művészeti hirlapokat is egy iránt örömet olv-
sandnak: akkor majd a' több helyekről érkezett becses ta-
nácsokat, mellyeken kívül alul-irtt még több fontosakat
is tudna, örömet használndja. Addig is pedig ujjlag
kérem t. hazámfi-jait, ne terheltessenek a' honban élt vagy
élő jeles művészek felől 's folyóiratomba tartozható egyéb
nevezetességekről egybe szedett jegyzeteiket velem közleni.
A' rendes munkás társ-uraknak most még egyéb tetszeli
hálával, mint legfeljebb küldendő szabad példánnyal, nem
szolgálhatok ugyan: de mihelyt magamnak, fáradozásom
jutalmául, elégséges jövedelem jutand, ebben a' helyes
munkák t. beküldőjével szivesen fogok osztozni.

Kevés, de elegendő nem ismételtető szóval ajánlom tehát
ujra minden lelkes honleányoknak és hazafiaknak igyeke-
zetem és szép intézetemnek hathatós pártfogásukba véteté-
sét, 's terjesztését. Sok jónak magvát hintheti az, — sok
hasznosnak alapját vetheti-meg kedves hazánkban, — ki-
vált ha olly tökélyvel jelenhet-meg, millyennel ohajtaná
a' szerkező.

Maria Anna Karolina Pia
magyar ország ifjabb Királynéja s a t.
1834-ki 1° Progetó mellé.

J e g y z e t.

1) Az előfizető Szépüem neveit nem sokára közleni fogjuk.

2) Előre kérettetik mindenki, hogy, midőn valamely hátramaradás iránt panasza leend a' folyóirat ügyében, ne terheltesék azt ugyan azon legközelebbi posta-hivatallal közleni, mellynél a' folyóiratot megrendelte: ezen hivatal pedig adja tudtára a' panaszt vagy a' pesti vagy budai postahivatalnak, a' mellyikre t. i. az előfizetési pénzt küldötte. Csak azok jelenthetik magokat a' szerkeszőnél magánál, kik egyenesen nála tették-le az előfizetési díjt. — Ezen kérelem teljesítésére többféle zavarodások elkerülése végett igen nagyon kérjük t. olvasóinkat. — További utasításul szolgáljon még az is, hogy egyenesen a' szerkeszői hivatalban fizetők példányai boritékján csupán ezen két jegybetű áll: R. H. — A' budai postájéin: R. H. B. P. 5. U. — A' pesti postájéin: R. H. P. P. 5. U. — Ezen két utóbbiak is a' szerkesző tudtával küldetnek-el: de olyan példányoknak, mellyeket a' budapesti posták a' jutalom-példányokból küldenek széjjel, jegyeiket és tulajdonosaikat a' szerkesző nem ismeri, mivel azok neki tudtára soha sem adatnak.

3) Kik nyomtatott boritékjaikat változtatni parancsolják, ne terheltesenek az új nyomtatásért 24 váltó kr-t küldeni.

4) A' postákon elveszett számok csak akkor küldetnek-meg ujlag, ha mindjárt első posta-napon jelentés tételük irántok. Különben, valamint az otthon elszaggatott vagy elrontott példányok helyett is, csak a' meghatározott egyes számokért járandó pénzért küldethetnek az ujlag kívánt számok.

É L E T - T Ö R T É N E T. *)

Maria Anna Karolina Pia

magyarországnak ifiabb királynéja.

Azon reményünkben, hogy folyóiratunk tisztelt olvasóji kedvesen veendik, ha a' Regélőnk mellé csatlandó képek tárát drága honunkat közelebb érdeklő személyek arczmátsolatjaival diszesítjük — közöljük ezennel felséges ifiabb királynénknak, austriai korona-örökös főherczegnének, csilag-keresztes dámának 's a' t. képmását, 's életének egyik legnevezetesb korszakát, melly őt a' magyar nemzethez kedves lánczczal kötő örökre egybe. Folyóiratunk képtárát a' fels. királyné arczképe már annyival is méltóbban ékesiten-di, minthogy ő annak további megrendelője 's fő pártfogója

*) Jelesebb személyek életöknek egyes korszaka is az élet-történet cikelyébe tartozván, meg ne ütközzenek kegyes olvasóink, ha jövendőre több hasonló, 's nem kimerített életiratokat fogunk közleni.

maradt sőt talán ő vala első fels. királynéink közül, ki magyar folyóiratra valósággal előfizetett, 's ez által honi szépnek örökké dicsőítendő példát adott.

Született a' fels. királyné 1803-ki sept. 19-én egyszerre iker testvérel fels. Maria Theresia luccai hercegnével. — Névnapiját innepli Anna napján jul. 26-án. — Szülői voltak: Victor Emanuel sardiniai király, ki még 1821-ben mondott-le kir. székéről († 1824-ki jan. 10-én) és Maria Theresia austriai estei főherceg-asszony, modenai hercegné. Legfiatalabb leánya volt tehát kedves szülőjinek. Felsőbb ifiabb királyunk V-dik Ferdinand legmélyebb tisztelettel szeretett atyjának a' fels. császár és királynak megegyezésével Maria Annát választván élete párjául, a' fels. kir. herceg-asszony 1831-ki jan. 22-én illető mód szerint mind az uralkodó sardiniai királynál, már bold. Károly Felixnél, mind a' hercegasszony édes anyjánál megkérletett. — Elérkezvén nem sokára a' romai sz. széktől a' jegyben levő két fels. személy közti atyafiság akadályának feloldozása (dispensatio), Turinban febr. 12-én, fels. idősb apostoli fejedelmünk születése napján, inepies szer-tartással ment végbe a' fels. menyasszonynak eljegyeztetése elszerzés (procuratio) által, mellynél ő felsége a' sardiniai király viselő a' fels. vőlegény személyét. Más napon az eljegyzett magyar királyné ő felségökkel a' sardin. királlyal 's királynéval Mayland felé indultak, hova megérkezvén a' fels. császár és idősb magyar király által e' végre meghatalmazott biztos Borromeo Gisbert gróf cs. k. kamarás és titkos tanácsnok 's a' lombard-velencei királyság fő udvari mestere, valamint is a' kir. menyasszony átvételére Bécsből Maylandba küldött udvari tisztség febr. 15-én a' fels. menyasszonyt által vették, 's vele Bécs felé tartottak.

Már ez előtt méltóztatott a' fels. császár és király kedves menyének szolgálatjára kinevezni fő udvari mesterré Erba-Odescalchi Inceze herceget (ki e' fő hivatalt a' magyar fő rend közül alkalmasint legelsőbben viselő az austriai uralkodó ház királynéi személye mellett) — fő udvari mester-névé Schwarzenberg Theresia hercegnét Fürstenberg gróf hitesét — udvari dámákká pedig Schönborn Sarolta és Wallis Josephina grófnékat.

Febr. 24-én a' fels. vőlegény Bécsujhelyen túl utazott fels. jegyesének elejébe, kit még azon napon a' nevezett

városba kísért. Itt a' fels. császárnéval 's kedves testvérel a' lucai herczegnével, és vőlegényével ebédelt. Az elejébe jött fels. személyek még az napon Bécsbe tértek; a' f. menyasszony pedig Bécsujhelyben hált-meg, más nap azonban Schönbrunnba érkezék, hol a' fels. csász. familia által innepies örömmel fogadtatott. — Febr. 27-én a' f. menyasszony minden fényes kíséret nélkül Schönbrunnból Bécsbe a' thesianumi vitéz akademia épületébe jött, 's onnét tartá pompás bemenetét a' cs. k. palotába ágyú-dörgések, 's harangzugások közt, körülvéve 's kísérve udvari főtisztektől, cs. k. tanácsnokok és kamarásoktól hat lovas disz-hintókban. A' fels. menyasszonynak koronával ékesített pompás hintója előtt némelly udv. főtiszteken kívül az országos magyar követség némelly tagjai lovaglottak fényes magyar öltözetben: a' hintó mellett pedig legközelebb a' magyar és német testőrző sereg csapatjai disz-öltözetben.

Beérvén a' fels. menyasszony a' cs. palotába, ott a' kiszálláskor fels. vőlegénye által nyájasan fogadtaték, és udvari főtisztsége kísérete mellett kirendelt jövendő lakására vezetett. — Később a' trónussal ékeskedő teremben a' fels. menyasszonynak bemutatták az idvezlő idegen követeket és országos főnagyokat. Innen ő felségök 's a' cs. k. familia az ebédlő terembe menének szokott nyilvános ebédlésre (banquet), mellynél számos nézők vettek részt e' köz örömmű inneplésben. Dél után hatod fél óraker az udvari kápolnában ment végbe ő felségöknek öszve esketése, a' böjti napok végett egész csendességben, egyedül a' fels. cs. háznép jelenlétében, hol az egybekelő pár kezeit ő eminentiája cs. k. főherczeg Rudolf cardinal (a' fels. vőlegénynek, most már idvezült, nagybátyja) érzékeny ajtatosság közt adá öszve.

A' mult 1830-ki decemberben szét oszlott magyar ország-gyűlésen volt rendek és karok különös fényes kiküldöttséget neveztek magok közül, hogy fels. ifiabb királyunk egybe kelésekor a' hiv magyar ország részéről idvezlő szerencse-kivánást ő felségöknek kijelentse. A' minden rendből öszve szerkezett ezen országos küldöttségnek n. m. Pyrker László patriarcha 's egri érsek ő excja remek ékességű szónoklata mellett — mi után febr. 17-én ő cs. k. felségök trónusa előtt eleve bejelenté az ország haláját azon legkegyelmesebb gondoskodásukért, hogy ifiabb királyunk hitestár-

sául olly számos erényekkel tündöklő herczeg-asszonyt választani méltóztattak — mart. 8-án délben vala szerencséje a' fels. uj házas pár előtt magyar országnak örvendő idvezletét az említett szónok ur által megtenni, melly napon az egész küldöttségnek a' cs. udvarnál volt szerencséje megvendégtetni.

Megjegyzendő, hogy a' császár ő felsége csupán csak a' Magyaroknak engedé-meg azon szerencsében részesülhetést, hogy különös küldöttség által tehessék-meg tiszteletöket a' fels. uj házasoknál: a' többi tartományok csak írásban adhatták-be idvezléseik előterjesztését.

Figyelemre méltó még, különösen az igen egyszerű felirásra 's nagyon diszes alakra nézve, azon tallér-nagyságú emlékpénz is, melly különféle érczemekből veretett Turinban a' fels. házasulandók egybekelésére. Mi azt, hogy köz tudomásra jusson, fels. királynénk ide mellékelt arczképe alá illesztettük. Egyik oldalán a' két jegyesnek mellképe látszik; felettek: „Ferdinandus Ung. Rex. — Marianna Pia Aug.“ — Alattok: G. Ferraris F. — A' tulsó oldalon két lobogó hymen-fáklya oldalait Austria és Sardinia czimereik ékesítik, az austriai czimer a' magyar czimerből vett négy szalagnak közepére levén illesztve. Ezek felett: „Auspicato coniunctis“ (a' szerencsésen egybe kelteknek): — alattok „Aug. Taurinorum (Turinban) A. MDCCCXXXI. G. F.“

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLLÉS.

H i v a t l a n o r v o s.

(Levelekben.)

Pest, december 20-dikán.

B a r á t o m!

Engedj-meg, hogy illy későn tudósítalak; sokról akartam írni, de az ember kevés idő alatt sokra nem mehet. Körülményimről másnak, ki velem e' tárgyban rokon-érztű, csak ezt írnám: Pesten vagyok, a' hon szívében élek! de te, ismerlek, kevésből nem sokat értesz, aztán Pesten soha se voltál, a' nagy várost meg' átálszában gyűlölöd, és így fogalmad se lehet jelen helyzetemről; hát majd bővebben megírom! Hatvannál kezdem, mert e' tájt már te is ismered; nyomon kövess hát onnét Pestig, hogy el ne tévessz; mert ott ugyan többé engem fel nem lelsz. A' fel-

földi embernek barátom kényelmes utja felségéről még álma se lehet, ha csak így ósszel e' vidéken nem járt. Nem ám, mert a' hatvani lapost én egy hosszú lépes veszőnek képzelem, mellyen a' nyomorult vontató lovak csak bogarak, 's ha egyik lábok kiszabadult, a' másik már ujra leragadt; eredj most tőlünk három nap alatt Pestre! — De a' Magyar nem szereti a' kemény utat, mintha örökös derék-fájásban sinlődnék, — 's inkább hagyja magát 12 ökör által vontatni, készebb a' bugaczi csárda gőzös sár-kemenchéje mellett náthát kapni, 's három napi utból egy hetit csinálni; mint tudod már mit? Igaz, hogy az ökör jámbor állat, ha már megszelidítették, 's az embert sokszor kihuzza a' sárból, — a' nátha is többi collegáji közt még csak türhető, az ember holmi büzt legalább nem érez vele, — 's régi magyar közmondás lassan menj — tovább érsz! De én már e' részben kivétel vagyok, mert az ökröt csak szántásra szeretem, valamint másnak engedem a' náthát is, csak tisztán érezhessek, 's jelszavam utban ez: sebesen hajts — hamarabb érsz! — Azonban mindenütt a' többség győz barátom, 's minden izlésem, minden jelszavam mellett úgy jártam én is, mint többen akarják; t. i. ökrök vontattak, náthát kaptam, lassan mentem, de tovább nem értem, 's csak egy heti utazás után értem-be Pestre. — Nem hiában te ide nem kívánczol; de nem is ajánlanám neked! Itt te soha se tudnál aludni; mert az utszáknak feneke van, nem úgy mint nálunk, pedig kőből; azután az idevaló kocsis nem félti tengelyét, hogy eltörjék, mert vasból van, aztán hajt mint forgó szél, hogy még a' ház is reng belé — te ezt éjjel földindulásnak vélnéd 's felijedeznél álmaidból. Én már megszoktam. — Továbbá téged a' méreg is megölne; mert utszán a' favágó se köszönt, ha csak egy szekér fát nem lát utánad, — 's ha úgy nem jársz, mint a' többi, még meg is löknének, 's te ezt orrolnád, (ti ezt apprehensiónak mondjátok magyarul) mert ki meglökött, bár köpönyege finomabb posztó a' te bekesebnél, meglehet csak egy — szabó legény, tán nem is nemes ember, ki a' multon nem agg úgy mint te; hát mindenütt előre vágyik. De végre az unalom is ellened eskünnék; mert te az utszai járkálást nem győznéd, a' hidfőnél meg' csak embereket látnál, pedig te a' barmokban gyönyörködsz, — a' kávéházi pipa-füsttel csak hamarabb

barátságba esnél, mert ez a' te gőzköröd: de ott meg' az ember gyakran láb alatt van, 's vigyázzon, hogy a' tekézők-től — (hajdan biliárdozó) — keserves oldaldöfést ne kapjon a' bökkentyűk — (ó magyar nyelven ez dá c ó) — boldog végével; te pedig ha pipázol, elmélkedni szeretsz, a' vigyázatot komondorid elvégzik az udvaron. 'S így, mondom, Pest nem is neked való; de én itt elememben vagyok. — Itt az ember a' nagyságos ezimet ingyen kapja, legalább az árjegyzék (conto) udvari benyújtásáig azt vélné; azonban ebben már fel van az is számítva. Inas annyi, mennyit az ember fizetni győz; jó barát annyi, mennyit egy este a' fehér hajónál lepuncsozhat; — szív-királyné — mennyit csak hízegéssel vagy ajándékkal tarthat az ember. — Itt a' legroszabb számvető legboldogabb; mert nem tudja, mit költ-el: a' komolyabb való t kereső legboldogtalanabb; mert a' mit lát, a' mit hall — az csupa szappan-buborék, varázsjáték, szemfényvesztés. — Arany szinekkel csillog a' jövő buborékja; de mindjárt elpukkanik, 's újra mást fujnak helyette, — menyei édeneket nyitnak a' baráti és szerelmi frigyek; de mikor setétben vagyunk ismét, látjuk, hogy varázsjáték volt; — itt az utszán minden ember ur; de sokat ha lakjaig kísérenék, látnók, hogy csupa szemfényvesztés! — Az e' félén nevet az okos, 's a' ki mérgelődik, elárulja magát, hogy az életnek minden iskoláját még el nem végezte. — Itt nem Ovid, Virgil, vagy Horátz, Cicero vagy Seneca a' manuálisok (kézikönyvek); hanem a' csendesebb véreüknél Tacitus, a' vidorabb eszméletüeknél pedig die Kunst zu gefallen etc. von A. Szekrényesy. — Teremts most e' vázlatból magadnak egy kis képet világunkról, olyat a' millyet tudsz, 's képzelj engem bele, de vidor képpel ám, azt mondom; mert én itt felségesen érzem magamat; aztán a' miket irtam, többnyire csak a' rossz világ költi a' nagyvárásokra. Itt most már az ember szellemibb gyönyörökben is részesülhet. Áll — akarám mondani — folytatja munkalódását a' magyar akademia, terjedez a' honi nyelv, nemzeti hang éledez a' budai színházban, 's e' hang, utóbb hiszem én, hogy való vá fog érni. 'S ha ezek sem érdekelnek barátom; úgy csak temesd-el magadat nemzetséged oklevele közé, 's kutasd eleid dicső tetteit boldog munkátlanságodban, — 's hogy az őseidtól nyert nemes vér valahogy' elfajulva le ne szálljon

a' magosról: ám hősködj nagylábú agaraiddal bozótd szé-
lében az ott lappangó nyulakon, hisz' az öreg apád is erre
használta azt! majd egy későbbi unoka, ha más dolga nem
lesz, untából kiszáritja, hogy termővé legyen; ti erre nem
értetek! — De jerünk Pestre. — Itt létem okát tudod; hogy
közelebből bámulhassam t. i. mint mász mesterséges rák-
lábakon rég folytatott perem. Azonban illik, hogy a' viz-
keresztli terminusra én is csak felesküdjem, valamint
más! A' szállás, a' sok tanuló ifiúság miatt felette szük;
ugy hogy én is kénytelen vagyok egy darabig másod magam-
mal lakni egy szobában. Laktársam egy rigorosumra készü-
lő doctor — (itt az e'félét g y ó g y á s z n a k hívják, 's an-
nyi van, hogy ma-holnap félünk kell, hogy ama boldogabb
más világba át sem eresztenek közülök), — azért multsá-
gom nem sok lehet vele, mert ő száraz csontokat forgat,
én pedig mindenben azt a' fris elevenséget szeretem. Ugy
tetszik, hogy tudós Eszkulapom a' földieket csak éjleire hagy-
ja; mert egyszer már álmában Paulinát említe. Én sejt-
ém a' r i g o r o s u m terhein kívül baját, 's jót nevetve rá
elaludtam; de olly bűbájjal hata eszméletemre azon név,
hogy álmomban tán én is elkiáltám. Azonban egy ideál-kép
lebege előttem mindig; nem tudom, mit várjak ezen égi je-
lenésből? Ha valami sülné belőle — megírom. Így boldog!

* * *

December 27-dikén.

Ha a' leányokat csillagoknak nevezi a' költészet; ugy
a' pesti fiatalság mind meg annyi csillagász, ha így
nem érted — csillagvizsgáló! (intra parenthesin: az
uj szókhöz szoknod kell, mert itt már sok nem új, a' mit
ti annak hisztek, 's ha az ember él vele, ti nem értvén
csak morogtok a' jelen korra, pedig ez valamivel csak
még is jobb a' multnál.) Csillagász mondom, ki a' fel-
tűnedező szépeket hol nagyító, hol kicsinyítő csőn
vizsgálja. Némellyiknek planétáji este járnak, másikéi haj-
nalban, — egyiknek napfogyatkozása, harmadiknak ismét
pénzfogyatkozása van, szóval a' f o g y a t k o z á s igen gya-
kori, 's ez mindig homályos ködös időt jelent. — Egyiknek
a' csillaga futó — volt nincs, ilyen legtöbb van, — a' má-
síké állandó, ez ritkaság, — harmadiké már egész c o n -
s t e l l a t i ó v á nőtt mint a' f i a s t y ú k, meg' az u r s a m a -
j o r; de az illy csillagzatok ritkán hoznak tiszta derült na-

pokat. — Azonban majd igen is mélyen ereszkedünk az astronomiába, 's én egyébről is akarok még szólni; aztán csak a' posta - pénzt nevelem kitéréseimmel, 's ezt te nem kívánod; különben győri kalendariumod tudom ugy is van, abban olvashatsz a' csillagokról. — Egy bolygó csillag tünedez barátom városunkban is, 's az ifiúságot egészen s a t e l l e s e i v é teszi, csak innét jövék az előbbi gondolatokra. Neve az új fénynek Paulina, de járása 's hona előttem még ismeretlen, mint üstökösöké. Még nem is láttam; mert mondják, kelte is bizonytalan, 's akkor meg' annyira lesik már, hogy az ember hozzá nem férhet; — engem is csak hire hata-meg; de más gondolatom nincs — mint ő! Ez neked, tudom nem megy a' fejedbe; nálam is csak a' közép-emeletben marad — a' szivben, — 's fejem még nem tud róla semmit; de ha lehet, most rászedem az öreg professort, t. i. ő fejjességét. Te ezt kárhoztatni fogod, de nem esudálom, mert Paulináról még fogalmad sincs, 's én a' hir után őt már egészen képzelem, téged hát messze hagytalak. Az egész dolog még csak kezdetében van; de már is ezen tapasztalással gazdagulék belőle: hogy világi hiúságoktól legjobb szoktató a' szerelem. Ezt magamon veszem észre. Unatkozni kezdek, 's ez jele, hogy hatás-körömben még sok be nem töltött üres helyek vannak. A' kávéház sem igen mulat, melly — ha a' pesti fiatalság h a l l á változnék — bizonyosan tüstént t ó v á lenne, — pedig a' hirlapokat (ezeket ti ujságnak hívjátok falun) végig olvasom; de a' sok érdekű s p a n y o l - p o r t u g a l l i ügy, homályosulni kezd előttem, pedig némi sympathiával is volnék iránta; mert az énszivem is k i r á l y n é t akar thronusára emelni: de az én eszem égben jár Paulina körül, 's ezek világi dolgok. Nem tudom, mi lesz belőlem; de majd értesíteni foglak.

U. I. és nem P. S. — Laktársam most jött haza, még pedig csillogó szemekkel; de nehéz belőle valamit kivenni. Nem hijába mint orvosnak az életben egész titok-kabinétté kell válnia, tán előre szoktatja magát? Annyit mondott, hogy Paulinától jó — (e' hirre porozni akartam, 's csak nem tintával öntém végig leveledet, pedig egy másikat alig volnék már képes irni!) Ő egy özvegy generálnénál lakik a' szél-utszán, nem tudom anyja-e, nénye-e? de alig várom, hogy valami jó szél engem is ablaka alá hajtson! Isten veled! *(Folytatás következik.)*

J E L E S M O N D Á S.

Szép tekintet.

Szép látni egy nagy érzeményü férjfiat
 Polgári, házi, emberi
 Szent tartozásit teljesíteni;
 Szép látni egy nagy szívet érzeményivel
 A' földet, emberséget és annak javát
 Öfelni és mivelni lelkesen:
 De mennyivel szebb! látni egy szép, jó szelid
 Asszonyt; ki fényt, zajt, látszatot kerülve jár,
 'S teszen körének szük határi közt,
 Szerelme által boldogit és boldogul,
 Ki vére és édes teje
 Táplálta és nevelte kisdedit
 Kegyes valója gyenge másait
 Istent, hazát, embert, igazt, jót és nemest
 Szeretni, szó és példa által már korán
 Tanítja. E' tekintet engem térdre ejt!

Kisfaludy Sándor.

K Ö L T É S Z E T.

Szép-einkhez.

Hangzatka az 1834-ik év kezdetére.

Egy év az ős-kor hosszú lánczsorából
 Mint lenge szellő ismét az örök
 Végzetnek utján már már elpörög
 És újra jó más a' titok honából
 Elnyúla véle éltünk fonalából
 Egy hosszú szál, 's temérdek örömek,
 De hála! — tán még több bú-özönnek
 Röppentek-el! 's szebb nap kél a' homályból
 Ti költitek-fel azt honom leányi
 Dicsők ti! kiknek a' jobb érezt
 Hű kebletekben haza szeretet.
 Idvezlet érte, néktek szebb virányi
 Szép Hunniának! Jegyén béretek
 Hálánk, 's az ég ó áldja éltetek'!

Szép Ferencz.

K Ü L Ö N F É L E.

Az új esztendő. Ismét eltűnt egy év a' mulandóság ragadó örvényébe; — innepélyes érzelmektől dagadó kebellet tekintünk tűnő fényének vég sugáriba fájdalmas bucsúvételünket utána sohajtva, 's titkos borzalomtól elfogódva lépünk a' homályos fátyolba burkolt jövendőnek előtermébe, elfogódott lélekkel kérdezvén kétségeskedő valónkat: valljon kiterjesztendi-e ismét életünk nemtője (genius) védőszárnyait gyámat nyujtva gyarlóságink felett? —

Az esztendőök változása hasonló a szoba-utazáshoz, — minden egyes szoba közepén márvány talapon diszlik egy bőség-szaruja válogatott virágokkal telve 's arany sorompókkal elzárva a kíváncsi nép káros tolongásai ellen; ezen határvonal közt áll a szerencsének vidámon mosolygó istennéje a kérlelhetlen sorsnak néma inté-sére figyelve 's a szerint különböző ajándékot a halandók közt bőkezűleg osztogatva. Ide tódul az egész emberiség forrón ohajtva: hogy hatalmas talisman-t leljen az ujonnan ezen az emberek iránt gyakran csak színleg kegyes ég leányától nyerendő virágban. — — A' megelégedett vig bizottsággal közelit hozzá, a' bájos jövendőnek viritó illatos rózsáját ismét elnyerni remélvén: ellenben a' vad sors karjaitól üldöztetett setét 's bizonytalan pillanatokkal, szenvedéseinek súlyától görnyedezve vonul a' sokaság közé, 's kétségbeeséssel küzdve várja a' végzést, melly élte borúját kideritendi, vagy szenvedéseit ujjakkal halmozva vég inségre vezérlendi. — 'S így követi minden halandó a' csalogató reménynek vezér-csillagát, elfogadván a' láthatlan végzés által számára rendelt virágot minden év ujultával; mig végre a' halavány szalma-virág jutván részére vándor-pályáját elhagyva uj 's örökké tartó boldog jövendő fogadja éltető karjai közé a' fáradt szenvedőt.

N a g y I g n á t z.

Hasznos ír szívfájás ellen. Végy szerelmes gondolatokat a' legfinomabbakból 6 latot, — franczia csókocskákat 3 latot, — szív sohajokat 300 fontot, — bókoló füvet 4 kocsival, — kaczer intéseket 7 ölet, — kézszorítási gyökeret 700 darabot, — szív-gyötrelemi vizet, mennyi egy malom-kereket forgathat, — szemintéseket 12 fontot, — alattomos sohajtásokat 2 akót, — búbánot 6 mérőt, — czirógatásokat 8 akót, — piros ajak-füvet, mennyit száddal egyszerre befoghatsz, — arcz-csipést, mennyit ujjaid közé foghatsz, — nefelejtset 1 latot, — égő szerelmet 1 drachmát. — Ezen darabokat szárítsd a' szerelem tüzenél, törd üveg-mozsárban, 's tégy abból egy boritékot szivedre, 9 óráig nyugodj kedves gyötrőd karjai között, 's megszűnik fájdalmad akár éjjel akár nappal: és csak így maradhatsz ép 's egészséges. Probatum est.

Bajáról S á m u e l Károly.

Hasonszórejtvény.

Hasonszórejtvénynek (Homonymie) nevezzük a' rejtvények ama nemét, melyben ugyan azon szó más értelemben is vétethetik, p. o.

Öt betűm két értelmében
Kettős tárgyat rejtek én:
Egyszer Balaton ölében
Lelsz a' hullám fenekén.
Halra gondolsz? Az vagyok;
De más nevet hordozok.

Másszor megtalálsz szobádnak
Megtalálsz fehér falán,
Tartója vagyok ruhádnak,
Rajtam lóg a' kaczagány,
Szegre gondolsz? Az vagyok;
De más nevet hordozok.

M u k i.

Előbbi rejtvény: G ü r ü g.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiarcz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi úri utczája 612.